

מסורת הש"ס

א) [מנחות קד: קו:], ב) לעיל ת. [מנחת כ"ג] מנחות מד: נב. תמורה יר. ירושי סוכה פ"ד ה"ג, א) לעיל מג. ד) [למנן פ"א: א] ס) [לעיל לה:], ו) [מזכר בפסחים עג. מנחות עט:], ו) ת"כ צו פ"א ה"ט, ח) לעיל כו: [והיות כ: ע"ש] מדה מ. ע"ש ת"כ שם ה"ג, ט) שו"ך לעיל, י) ע"כ שו"ך לעיל, ס) עי' תרי' מנחות מד: ד"ה מנחתם, ט' ע' קידושין טז: [ויעי' חו' יצמות פד ד"ה אלא לאו, מנחות טז. ד"ה ועל הסתיות, שנועז לט. ד"ה ואלו לאמרין].

שינויי נוסחאות

א) לדברי ר"ג ב' לדברי בולן ברי'. בנתיבי הסדר הסוף, וז"ה כש"י: ב) מנחה ונסכים (כריז), וע' קרי"א ונשי"ש: ג) אחרית (שם); ד) הואיל וברי' עד ונסכים למחר. לתא כנתי"מ: ה) ואפי' למחר (כריז וביה לעיל ח ע"א: ו) ונשפך דמך ושיצא (שם); ז) נשפטה נמשחיתו לתא (הגרי"ב) ובנתיבי ונשי"ש יט"מ: ח) אלה: ט) היה (בנתיבי: ט) י"א הגניא (רי"ב, פריד, וביה במשניות): י) לטטה וברי' ולמעלה וברי' עד בפנים שנתן בחוץ. בנתיבי: סדר כתיובין וז"ה לעיל כ ט"ז ובפסד"י ונס' מקדש בפנים כו' לפני למעלה (כריז: יא) בפנים והיתרין בפנים כו' (שם: יב) שריבה הכתוב ואמר תורת העולה מיטט ואמר את מרבא אני כו' (בי"ש שם: יג) מנחה הבאה בפניי. (כפלי) [כלומר] בגדלי עצמה (מנחת ובי"ש) והיתרין בסוגריים (הגר"ם: יד) דק"ל מ"ז. י"א בת (שם: טו) [בו:] י"ל שאם עלו (בנתיבי: טז) למעשרי בני פסולין (שם: טז) דלא (בי"ש: יז) דלא (שם: יח) דלא (שם: יט) [בו:] כל היללה (שם: כ) שמעינן להו (שם: כא) י"ל מיהוי. וע' חוס' מנחות עט ע"כ שית' כו' (שם: כב) [בו:] פסולת (שם בחי"מ: כג) שאין (שם: כד) כלב כאן מירי' דחישב לאכול (בי"ש: כה) [בו:] תהקדש (שם: כו) כדפי' שית' יגרי' לעולה ראשונה שבפניה, [ועפ"י כ"ג וי"ק י"ל להעולה עולה ראשונה שבפ' פנחס, ולפניו מתקן שבפניהו עפי' כ"ד] עפי' ועי' ח"י ונשי"ש: [בו:] הוי בריאי להי' יהודה לאתרי' פסולין דאם ב' כריש' דלא מוטט ב' (ש"ס עפי' חוס' דה' נה ע"א.) ועי' י"ק: [בו:] מקדש כמזבח [בו:] כדפי' שית' יגרי' לעולה ראשונה שבפניה, [ועפ"י כ"ג וי"ק י"ל להעולה עולה ראשונה שחורבא כשרי' ובשכנס דמה ב' דקאמר כל"ל (באח"מ: לה) דלא רוצא דמה גמי יש לו הכשר שחורבא כשרי' בבמה: [לן] ועי' כדנתיבא לעיל כ ט"ז ד"ה ומולא:]

ליקוטים

חובא בעמ' קודם

שיטה מקובצת

ובדרי' ריש דלא ירדו קמ"ל. פי' וזי קמי דמתי' דירדו, דוקא' בשקדשו ככל עט הזבח דלא אפשר לשהייה דהו' מפסלי' בלילה, קמ"ל דהי' נמי בליל עט הזבח ניהו, כספר קין (בי"ש): שנשחב בלילה ב'ו' הא' עולתה תרי. פי' חוס' למנן דק קק' לשהייה דהו' מפסלי' בלילה, קמ"ל שפאלי' מקורש: פ"ה לאת' שאל לעולה, ולא נתיבא דרובע' ורובע' מ' עסקין [דרבנן ורובע' בצורה נמי. ורובא דרשני' שני' לי הכשר במקום אחר. ואי' המית נשחטה בלילה דש' לאת' בלילה כשרה לזכר דש' לאת' כשרה לזכרין, ודפריה. ויאל' דמה:י] (ויאל' כשרה כנתיב. אכל שפך דמה בלח' מקום יין לי הכשר במקום אחר, וי"ל דדוקא' גבי שחטה

בלילה יתי' שיה' לא הכשר במקום אחר לפי שעדיין לא נעשה כה עבודה כהשכר ואם לא היתה לה הכשר במקום אחר לא היה מכשיר ריש אכל שפך דמה כשרה נשחטה כהשכר ה"י קרי שפי' פסול' לא בקורש: ובעלי' בושי'. לעיל דף לה ע"כ: דרי' אלו' ב' מיעושי'. ואי' ריי' דמקרי' זאת למעוטי' אחר כמן כן רובע ורובע אין לו הכשר במקום אחר, ולע"ג דפרישה' דנשפך דמה קרי ליה הכשר במקום אחר הואיל והוא אחר שחטה שנעשת כהשכר, הניי' לריש אכל ברי' לית ליה האי סכנא וטוין סס שאין לן הכשר במקום אחר: תורה"ה וחזין ב' והוי' כמן שחטן בידוים. עי' חוס' דף סח ע"כ [דרי' אחרן: ד"ה פרס ב'ו' שחט בידוים כעין שחיבת חזין דריא. י"ב עיין חוס' דף סח ע"כ. ועוד י"ב וכן י"ל שם עטס דלי' לאו הכי מניין לו לרצונו מכל דבר דר יסגר משאר פסולין, ומתאי' טעמא איכא למימר דהיינו טעמא דמלן דבעי למימר ליה אפילו לרי"ש (ויב"א: בי"ש):

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

ט) **מנחה הבאה** י"ג. בלולה כולה בגלל עצמה כגון המתנדב מנחת נסכים בלא זבח דאפשר לעשות כן כדלקמן (דף כ"ב:): **לדברי בולן**. ר"ג ור' יהושע דמתני' דמרבי כל הראוי לאשים ולר"ש נמי דמרבי כל הבא בגלל עצמו אם נפסלה ועלתה לא תרד וכי פליג ר"ש צבאה בגלל

זבח: **לדברי רבי יוסי הגלילי ור"ע**

תרד. דהא לא מרבו אלא עולה ודוגמתה מין בהמה ועוף ולא מנחה !:

הבאה עם הזבח. כלומר בגלל זבח: **לדברי בולן תרד**. אם פסולה היא תרד לרבי יוסי הגלילי ור"ע ור"ש. לדברי

ר"ג ורבי יהושע לא תרד דהא (כתבי) י"ד מוקדה ומוצת הוא: **נסכים הבאין בפני עצמן**. כגון

המתנדב מין בלא זבח דתנן במנחות (דף קד:): מתנדבין מין: **לדברי בולן**.

רבי יוסי ור"ע ור' יהושע ירדו. לדברי ר"ג ור"ש לא ירדו: **ה"ג פשיטא**.

דהכי הוא ללרבי יהושע מידי דבר מוקדה אין דלאו בר מוקדה לא לר"ג כל דבר מוצח ולר"ש בא בגלל עצמו ולתנאי דמתני' מנחה לא: **מנחה הבאה בפני עצמה אינעירי' ניה**.

ולאשמעינן דש מנחת נסכים הבאה בפני עצמה כדרכא: **מתנדב אדם מנחה נסכים**. בלא זבח ואף על גב שאל אחרה תורה מנחת כלי (הבאה) אלא הבאה בגלל זבח

היכא דפריש פריש: **ונשמעינן**. ר"ל כהדאי כדרכא: **נסכים הבאים בגלל זבח אאזריכא ניה**. לר"ל לאשמעינן דלר"ש ירדו וכגון דקא מקריב להו למחר וליומא חרא ג' דק"ל לעיל (דף מד): **אדם מציא זבחו היום ונסכי' מכלן ועד י' ימים** ונפקא לן מהא

דאמר מר ומנחתם ונסכיהם ימידי דכתיבי בקרבנות החג להכי כתיבי !:

מתנאי' הן. מין דס' מין אימורים: **רבי יהודה אומר כו'**. כהנן תלתא פליג ומודי בשארל. וטעמא יליף בגמ': **שפיס פסולין קדש**. משבחת לעורה נפסלה: **כל פסולין קדש כו'**. בגמ' יליף טעמא: **מכשיר**.

דאס עלו לא ירדו. ובגמ' [פה:] מוקי לה

דדוקין שבנין הואיל וכשרין צעופות לכתמילה: **דוחה**. ומורידן: **כשם שעלו** [בו:] לא ירדו. אכל פסולין דתנן כהו לא ירדו כך אם ירדו לאחר שעלו לא יעלו עוד: **גב' ואם היא העולה**. זאת מיעוטא והיא מיעוטא והיא העולה המיוחדת כשרה ולא פסולה למעוטי' [בו:] פסולין אחו שאפילו עלו ירדו ולא [ין] תימא כל הנוגע במוצח לכל פסולין אחא ומסתמר דהני ממעט שפסולין לפני זריקה ולקמיה [ע"כ] מפרש שאר פסולין מנא ליה דלא ירדו ולא [ין] ממעט להו מהכא כגון נשטח חוץ לזמנו דפסולו לפני זריקה: **תורה העולה**.

שהיא על מוקדה שתהא שם היללה י"ג עד הצקר ולא תרד: **יהודה דלא ממעט אלא הנך ג'** ואס תאמר הא ר' יהודה סבר לעיל

לה פסול ב' פסיוגל ויותר וטמא וי"ל כגון שיש הפסק בין הבהמה לרזפת העזרה: **פרט לנשחטה בלילה**. רובע ונרצע לא כריבי מיעוטא תאמר יהודה וכל הני דמרצה ר"ש מרצה נמי רבי יהודה כדלקמן (דף פה:): ומסתמר לרצות הני טפי משום דמשבח להו היכשרא ואם תאמר קדשי קדשים ששחטו כדרוס [א] דקאמר כריש מעילה (דף צ:): תרד לר"י הא לית ביה מיעוט כרישי וי"ל משום דדרשינן לעיל בצרק כל הפסולין (דף לו:): כל דבר רע ריבה חטאת ששחטו כדרוס (דאס עלו לא ירדו) ונשכנס דמה לפניו ואף על גב דקרא ללאו שמעינן נמי דאס עלתה תרד אי"נ שחט כדרוס כעין ששחט חוץ היא: **הניתנין למעלה שנתנן למטה ב'ו'**. בכל הני מודה רבי יהודה

ואבי אמרינן לעיל בצרק ב' (דף כו:): קמי מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה ובפ' כל הפסולין (לעיל דף לו:): נמי אמרינן דלא פסל רבי יהודה במחשבה דלמטה ולמעלה למטה כי היכי דפסיל במחשבת הניחו משום דרבי יהודה לטעמיה דאמר

שלא במקומו כמקומו דמי ותימה דכריש מעילה (דף צ:): משמע דפליג רבי יהודה גבי קדשי קדשים ששחטו כדרוס דרבה אמר אס עלו ירדו ורב

הל"ן והיוצא. ט' אע"ג דמי' אלו תנא ושייר הנך דחשיב צברייתא בגמ' ושמה משום דמהני דהכל שמעינן [ו דר"ש הנהו ובצרייתא נמי בגמ' דהנך דירדו לא חשיב זקן וחולה ומוזסה ונדמה וטומטוס ואנדרוגיטוס ושמה היו בכלל הנהו ט' דחשיב: **וחוץ למקומו**. תימה

דבפ' התורה (מנחות דף עט.) אמרינן חטאת ששחטה חוץ למקומו רבא אמר תרד כו' ור"ת גורס תודה דאיירי בה התם ומיהו בזה לא הועיל כלום וי"ל דהועיל דשאני תודה דהוי קדשים קלים וליכא מעילה צאימורין מקמי זריקה וכי שמיט חוץ למקומו לא מתירה [א] הזריקה למעילה לכך תרד דהא חסירה זריקה החשובה בה אכל חוץ לזמנו לא ירד משום דמרלה לפיגולו לקוצעו כזרת דלא' במסכת מעילה (דף צ:): גבי מעילה וה"ה באס עלו לא ירדו כי האי גוונא אכל דאידי בשמעתי' מיירי בקדשי קדשים דאיכא מעילה קודם זריקה להכי כי איפסלא צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים מין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משאל במקומו בתורה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה [ב] צחון למקומו לא תרד דזוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה:) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה מין קדשים קלים

עין משפט
גור מוצה

יב א מיי פייח מהל' מעסיק הלסס יז

מוסף רש"י

שהיה פסולין בקדש. משנאלעזרה נפטל (עירובי כר). שנלחם שנאלעזרה אירע פסולין (נדה 28א) שהרי לן כשר באימורין. שמינה שני ימים (עירובי 28) ירצא. אמורי חטאת ועולה חוץ לקלעים שאע"פ שהוא פסול אם עלה לא ירד: שהירוצא כשר בבמה. שלא היו שם קלעים (תחומות ויבשר"ו 28א חזק) דחוו לעבודתה בפירק כמו שקרבו ממוריו בכשרה, לפירק אמורי פיגול שגלו לא ירדו: שהרי שקבלו פסולין וזרקו את דמו. מפני מה אם עלה לא ירד: שהאמורין לא ירדו: בהנך פסולי. ממשכיס: דחוו לעבודת צבור. גזון כהן טמא: וכי דנין דבר שלא בהכשרו כו'. דקא יליפת דאימורין שלא בהכשרים מנלן מנשאר בהכשרו כהן וזו היא מלכות, וזו הוי יליף יוצא ממקדש מיוצא כבהה, שגלו יוצא הול, שאין סם קלעים אלא על מצי השדה: אזאת תורת העולה כו'. תורה אחת לכל העולין אם עלו לא ירדו, דכתיבי על מוקדה כל היליה, וכל ראות הילל משום דממעט מחלת היא העולה תלתא פסולי מימי (לחקן ראות דלא תמא מלא שנה הני מחיי וקייק אסמכתא קריבל קהל) (עירובי 28): אף כדלמחר נמסר מזה פ' יוצא דופן תורה אחת לכל העולים שאם עלו לא ירדו. והא דנקט בזה (אסמכתא) בעלמא היא אכל עיקר טעמא מהתא יליף:

שיטה מקובצת

דחוו לעבודת צבור. עיי' תוס' מנחות דף ו ע"ב ד"ה (וכיון: תורה"ה הנהי ויצא ב' ופירא) טקמא גמי ליחבשה. עיין תוס' מנחות דף ו (פ"ב ד"ה שהיה: בא"ד וביחור קשה לרבי יוחנן יצא דמה ליחבשה ב'. ייב, ויזיל דהיט עטמה דר' יהודה דכיון דפסולין מתמח חוץ, חשיב ליה אין פסולין בקדש, למעוטי דמי לאין פסולין בקדש, אפי"ג דלי ליכא מיטעא לא הוה חשיב ליה אין פסולין בקדש כדכרע וינדע כיון שברר תוקדש

כשמיטה (ד"הא דלי, ב"ש)

פרד:

יוסף ה' לא ירדו וקאמר אליבא דרבי יהודה כ"ע לא פליגי דירדו כי פליגי אליבא דר"ש רב יוסף כר"ש ורבה אמר לן ע"כ לא קאמר ר"ש אלא בניתינן למטה שנתנן למעלה כו' ולעולם כנשחטין כצפון וקבל דמן כצפון ומדנקט למטה שנתנן למעלה משמע דפליגי בה דה"ל לננקט נשחטה בלילה ונשפך דמה ויאל דמה וי"ל דהכי פ"י רב יוסף כר"ש דמשמע ליה ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שמלקה ומינה דמה למטה דהוי כעין שינוי מקום דשחיתת קדשי קדשים וקבלת דמן מצפון לדרוס ורבה אמר ע"כ לא קאמר ר"ש אלא כזבחים הניתנין למטה שנתנן למעלה ולעולם כשחטה ה' כצפון אכל בעולת העוף שעשאה למטה ובקדשי קדשים ששחטן בדרוס מודה ר"ש לרבי יהודה שירדו והא דקאמר לעיל בפרק שני (דף כו:.) קתני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה אע"ג דלרב יוסף יש כמשמע ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שעשאה למטה דפליג ר' יהודה כיון

דמודה בדמי זבחים שי"ך שפיר לומר דלא פליג ר' יהודה אלא ירדו דניתנין ה' למעלה שנתנן למטה כמו בקבלו פסולין וזרקו את דמן דקאמר כסמוך דלא פליג רבי יהודה אע"ג דלא מודה לר"ש אלא בהנך דחוו לעבודת צבור ור"ש אפילו בהנך דלא חוו לעבודת צבור קאמר דלא ירדו דלא גרע משנשפך הדם ונאכד לגמרי דלא ירדו לר"ש ומיהו כריך עיין כי שמה כשנשפך הדם ונאכד קודם קבלה לא יאמר ר"ש לא ירדו כשציל שחיטה לבדה אלא כשנשפך מן הכלי ונאכד אחר קבלה ופסולין דלא חוו לעבודת צבור דלא אשכחן להו הכשר בשום מקום אם קבלו נמי את דם הדם לא יאמר ר"ש אם עלו לא ירדו דמשום שחיטה לבדה ה' שחיטה כשרה לא יחשבונו פסולו בקדש כדמשמע בריש מעילה (דף ב: ג.) ואי שאפילו שחט כצפון וקבל בדרוס לא היה חושבן ה' רבה פסולו בקדש דקדמוציא ליה רב יוסף ממתני' דחטאת העוף (לעיל דף סו:.) ה' וכולן אין מטמאין בגדים אצית הבליעה בעולת העוף שעשה למטה ולעיל מוקמינן לה בגמי' כמיזיו ולא במליקה ומייתי מינה ראייה לדרוס וגבי ה' קדשי קדשים דחשיב פסולו בקדש אי"כ אע"פ שנעשית המליקה בהכשר שהיה במקום שחיטה לא היה חושבו ה' פסולו בקדש לבדה עד לאותותיה רב יוסף אלמא בשחיטה לבדה בהכשר לא חשיב לבדה פסולו בקדש ומיהו יש לדמות פסול מיזיו לפסול שחיטה יותר מקבלה ה' כיון שמיזיו הוא ממנא ומזיא הוא ממנא דלא יאכטריך האי קרא כמו שעושה בשחיטה: **וּמוֹצִיאֵ אֲנִי אֶת אֱלֹו שְׁלֹא הִיָּה פְסוּלִין** בקדש. בריש פרק יוצא דופן (מדה דף מה.) משמע דלא איכטריך האי קרא לנפסלו כשהן חולין אלא לנפסלו לאחר שהוקדשו והשמת רובע וגרעב דיאכסרו ה' ניחא אכל מוקפה ונעבד קשה דאין אדם אוסר דבר שאין שלו וי"ל דאיירי בקדשים קלים ואליצא דר' יוסי הגלילי דאמר ממון בעלים הוא וכן מפרש בפרק בתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' אי לאחר שהוקדשו נתן לזונה ובקדשים קלים כרבי יוסי הגלילי הא לא הוי אמתן כדדרשנין בשלהי כל האסורין (תמורה דף ל:.) לכל נדר פרט לנדר וי"ל כבהמת קדשים מעוברת ונתן לה העובר וקסבר וולדות קדשים בהוייתן הן קדושים לאחר שיאלו לאחר העולם ומ"מ הוי כלאחר שהוקדש כיון דקדיש אגב אימיה וכן צ"י בתרא (לחקן דף קה.) קרי ליה רחוי לפתח אהל מועד אע"ג דהוי חולין עד שעת יציאתו וכלאים ויוצא דופן בולדות קדשים והתם צ"י יוצא דופן (מדה דף מה.) פ"י בקוטרס דל"ג בהוייתן הן קדושים ה' ולפי מה שפירשתי ניחא וע"כ הא שמעינן לר"ש בסוף דם שחיטה (כרימות דף כ:.) דקסבר בהוייתן הן קדושים מה ה' אמר דאם עלו ירדו וגם משום הך דאמתן ומחיר דשמעתין דלא משכחת לה אלא בזולות קדשים ובהוייתן הן קדושים אכל קשה כלאים ויוצא דופן היכי משכחת לה דקדושים הוולדות דכיון דלא חוו להקריבה וגם קסבר בהוייתן קדושים לא חל על וולדות קדושה כלל כדמתן פרק כינז מערימין (תמורה דף כד:.) רשב"ג אומר ילדה טומטוס ואנדרוגינוס אין קדושה [חלה] עליה וקסבר ה' בהוייתן הן קדושים ולא חלה אפילו קדושת דמים וי"ל דמקדישן בזטון קדושת בתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' ממתני' דסוף תמורה (דף לג:.) אלו ה' הנקבצין קדשים שהפילו וכלאו הכי קשה מבשר כחלב דתני בהדייהו דמשמע דלא פליג עלייהו ר"ש אלא על חולין שנשחטו בעזרה ואילו קדשים שהפילו אין קדושה חלה עליהן כיון דסבר בהוייתן קדושים כמו טומטוס ואנדרוגינוס וגם בשר ה' כחלב אמר ר"ש דמותר בהגהה צפ"ק בדכורות (דף י.) אי"כ אמאי הוו בקבורה וי"ל דפליג עלייהו ר"ש ולא ליהוו בקבורה אי"נ בקדשים שהפילו מודה דבקבורה דקדושין ה' משום דלא הוו בר קיימא הוו חוו להקריבה להכי לא דמו לטומטוס ואנדרוגינוס והכי כריך לפרש שיליה בהמה המקשה (חולין דף עו.) גבי הפילה שלא במקדשים תקצר ומפרש טעמא משום דרובא בר הקדש הוא וקשיא לר"ת אי סבר וולדות קדשים ממעי אמן קדושין אפילו כולן קדושין ואי סבר בהוייתן קדושין אין חלה קדושה על שום דבר דלא חוו להקריבה כדלמך רשב"ג גבי טומטוס ואנדרוגינוס אלא י"ל דנפלים עדיפי כיון דלא הוו בר קיימא הוו חוו להקריבה וכל עלייהו קדושה והיינו [דאמרן] התם רובא בר מקדש * לאפקיין טומטוס ואנדרוגינוס י: הגהה"ה **יוצא שהרי יוצא בשר בבמה.** יוצא דלאכרי עולה ואימורין קאמר אכל יוצא דדם (י) פסלי ר' יהודה וא"ת טעמא נמי לימכחן יוצא דדם וי"ל דהכשר דם חמור ולא ילפינן מצמה אם לא נמצא לו הכשר בפנים ועוד י"ל דבצמה הוי בהכשרו ואע"ג דבאימורין ילפינן שלא בהכשרו מבזהכשרו ע"י ריבוי תורת מיהו צדס המהיר לא ילפינן כדפירשנו לעיל צ"י צ"י אחריו מקומן (דף גה. ד"ה מפני) דדייק דבר הלמד בזבין אב חוזר ומלמד בזבין אב מדילפינן לן דמה מלן דאימורין ולן דאימורין מלן דבשר ואמאי יליף דם שנפסל בשקיעת החמה ה' מאימורין דכשרין דלא מיפסלי אלא בעמוד השחר וכ"ת משום דלן צדס אחר עמוד השחר לא מצי גמר מאימורין מה בכך הא לא מצינו פסול עמוד השחר צדס כלל ועוד כיון שלמדנו דאחר שנפסל לא ירד אין חילוק בין שקיעת החמה לעמוד השחר דאי לא תימא הכי לן צדס שמי לינות ה' מנין הא אין כיוצא צו בה' כבשר אלא ודאי לא גמרינן (י) דם מהכשרו ולהכי חשיב ליה צבין אב מצבין אב דלא מצי למילף אלא מלן דעמוד השחר דאימורין ולהכי נמי לא כייל להו דילמא לן צדס ובאימורין כשר שהרי לן כשר כבשר ולכן נמי אכטריך למימר חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו דלא מצי למימר הואיל וכשר בצמה וכן קבלו פסולין לא מכשר אלא בהנך דחוו לעבודת צבור אכל זר לא אף על גא דכשר בצמה ומיהו אשכחן דילפינן (י) מהכשרו צדס מדם כגון ניתנין למעלה ולמטה לפי שכל אחד כשר בחצירו וגם לא הוהנך כאן לפרש הטעם לפי שהוא פשוט ושלח ה' לשמו דפסח וחסתא שכשר בשאר קרבנות ומיהו קשה דלעיל בפרק חטאת העוף (דף סח:.) גבי זר וסכין מטמאין צבית הבליעה פריך דנילף זר מצמה דמיא מנין יוצא כו' ומאי קושיא הא האי תנא גופיה לא יליף כדפי' דמוקי כחוו לעבודת צבור ולא גמרי ה' נמי דם מצמה ועוד הא דמכשר התם מליקת שמאל משום דאשכחן ליה הכשירא ביוה"כ הא לא ילפינן מבזהכשרו וכן לינה ה' מאצרים ופדרים הא רבי יהודה פסיל ליה הכא וי"ל דלעיל פירשתי דהיא סוגיא כר"ש וכולה מתני' דהתם דמפלגא לענין ה' בלעילה (י) לענין צין פסולו בקדש כר"ש דהכא דברים מעילה מדמי ה' צית הבליעה ואם עלה לא ירד להדדי ור"ה קינף מצמה לר"ש כי היכי דגמר בצרייתא פסול דאימורים (א) לרבי יהודה ומיהו לא לגמרי אחיא כר"ש מדפסלה מליקת שמאל ור"ש מכשר לה לפי גירסת ר"ת דפרק שני (דף כד:.) ה' דגריס והא תנן מלך בשמאל כו' * אי"נ י"ל דלרבי יהודה לא יעמיד המיעוטין בעוף מיהו לעיל (דף פג:.) פסלינן בעוף טפי מצמהה גבי פלוגתא דרבי יוסי הגלילי ור"ע דמה כבשים ראויס כו' ומיהו קשה לרבי יהודה יאל דמה לימכשר דנילף מיוצא דאימורים ואימורים מצמה כמו לן דדם מאימורים ולן דאימורים מבשר אי"נ יאל דאימורים מבשר שלמים דכשרים חוץ לקלעים וממילא שמעת חוץ לירושלים דאין חילוק צין חד פסולא לתרי פסולי כדפירשנו והא דנקט הכא ה' קרא מצמה ניחא לאשכוחי הכשירא ביוצא דאימורין גופייהו אכל גבי לן דגמר מבשר לא הוה מצי לאשכוחי באימורין לן בצמה ה' דכשר דהא תנן צ"י בתרא (לחקן דף קיג.) הומן הנומר והטמא שוין צוה וצוה:

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

ור' יהודה מייית לה. לשאר פסולין מהכא: לן צדס כשר. שאם עלה לא ירד: שהרי לן כשר באימורין. שאם עלו לא ירדו: שהרי לן **כשר כבשר.** כגון בשר שלמים הנאכלין לשני ימים: **יוצא כו'.** וביוצא דאימורי א' עולה ואימורי קדשים אכל יוצא דדם (י) פוסל רבי יהודה דנפקי לה תלתא פסולי מתלתא מייעוטי ומסתבדרא למעוטי יוצא דדם ה' מדנשחט חוץ לזמנו דאשכחן ליה ריבוי אפילו צפנים שמרנא לפיגולו ליענש כרת: דחוו לעבודת צבור. כגון טמא: דבר שלא בהכשריו. כגון לן באימורין: **מדבר שבהכשריו.** לן כבשר ויוצא דמקדש מיוצא דצמה שאין שם מחיה: **סמך ליה.** ה' לשאמכתא למילתיה: **השוחט בהמה בלילה פנים וטעלה.** אותה בחוץ חייב משום מעלה בחוץ ואפילו לר' יהודה דלמך אם שחטה צפנים מרד ולא מינעיעא הך דאם עלו לא ירדו דחייב על העלאתן בחוץ כדאמרין צ"י השוחט (לחקן דף קיא:) דהא מתקבלין צפנים אלא אפילו הך ה' לר' יהודה חייב לא

דמודה בדמי זבחים שי"ך שפיר לומר דלא פליג ר' יהודה אלא ירדו דניתנין ה' למעלה שנתנן למטה כמו בקבלו פסולין וזרקו את דמן דקאמר כסמוך דלא פליג רבי יהודה אע"ג דלא מודה לר"ש אלא בהנך דחוו לעבודת צבור ור"ש אפילו בהנך דלא חוו לעבודת צבור קאמר דלא ירדו דלא גרע משנשפך הדם ונאכד לגמרי דלא ירדו לר"ש ומיהו כריך עיין כי שמה כשנשפך הדם ונאכד קודם קבלה לא יאמר ר"ש לא ירדו כשציל שחיטה לבדה אלא כשנשפך מן הכלי ונאכד אחר קבלה ופסולין דלא חוו לעבודת צבור דלא אשכחן להו הכשר בשום מקום אם קבלו נמי את דם הדם לא יאמר ר"ש אם עלו לא ירדו דמשום שחיטה לבדה ה' שחיטה כשרה לא יחשבונו פסולו בקדש כדמשמע בריש מעילה (דף ב: ג.) ואי שאפילו שחט כצפון וקבל בדרוס לא היה חושבן ה' רבה פסולו בקדש דקדמוציא ליה רב יוסף ממתני' דחטאת העוף (לעיל דף סו:.) ה' וכולן אין מטמאין בגדים אצית הבליעה בעולת העוף שעשה למטה ולעיל מוקמינן לה בגמי' כמיזיו ולא במליקה ומייתי מינה ראייה לדרוס וגבי ה' קדשי קדשים דחשיב פסולו בקדש אי"כ אע"פ שנעשית המליקה בהכשר שהיה במקום שחיטה לא היה חושבו ה' פסולו בקדש לבדה עד לאותותיה רב יוסף אלמא בשחיטה לבדה בהכשר לא חשיב לבדה פסולו בקדש ומיהו יש לדמות פסול מיזיו לפסול שחיטה יותר מקבלה ה' כיון שמיזיו הוא ממנא ומזיא הוא ממנא דלא יאכטריך האי קרא כמו שעושה בשחיטה: **וּמוֹצִיאֵ אֲנִי אֶת אֱלֹו שְׁלֹא הִיָּה פְסוּלִין** בקדש. בריש פרק יוצא דופן (מדה דף מה.) משמע דלא איכטריך האי קרא לנפסלו כשהן חולין אלא לנפסלו לאחר שהוקדשו והשמת רובע וגרעב דיאכסרו ה' ניחא אכל מוקפה ונעבד קשה דאין אדם אוסר דבר שאין שלו וי"ל דאיירי בקדשים קלים ואליצא דר' יוסי הגלילי דאמר ממון בעלים הוא וכן מפרש בפרק בתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' אי לאחר שהוקדשו נתן לזונה ובקדשים קלים כרבי יוסי הגלילי הא לא הוי אמתן כדדרשנין בשלהי כל האסורין (תמורה דף ל:.) לכל נדר פרט לנדר וי"ל כבהמת קדשים מעוברת ונתן לה העובר וקסבר וולדות קדשים בהוייתן הן קדושים לאחר שיאלו לאחר העולם ומ"מ הוי כלאחר שהוקדש כיון דקדיש אגב אימיה וכן צ"י בתרא (לחקן דף קה.) קרי ליה רחוי לפתח אהל מועד אע"ג דהוי חולין עד שעת יציאתו וכלאים ויוצא דופן בולדות קדשים והתם צ"י יוצא דופן (מדה דף מה.) פ"י בקוטרס דל"ג בהוייתן הן קדושים ה' ולפי מה שפירשתי ניחא וע"כ הא שמעינן לר"ש בסוף דם שחיטה (כרימות דף כ:.) דקסבר בהוייתן הן קדושים מה ה' אמר דאם עלו ירדו וגם משום הך דאמתן ומחיר דשמעתין דלא משכחת לה אלא בזולות קדשים ובהוייתן הן קדושים אכל קשה כלאים ויוצא דופן היכי משכחת לה דקדושים הוולדות דכיון דלא חוו להקריבה וגם קסבר בהוייתן קדושים לא חל על וולדות קדושה כלל כדמתן פרק כינז מערימין (תמורה דף כד:.) רשב"ג אומר ילדה טומטוס ואנדרוגינוס אין קדושה [חלה] עליה וקסבר ה' בהוייתן הן קדושים ולא חלה אפילו קדושת דמים וי"ל דמקדישן בזטון קדושת בתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' ממתני' דסוף תמורה (דף לג:.) אלו ה' הנקבצין קדשים שהפילו וכלאו הכי קשה מבשר כחלב דתני בהדייהו דמשמע דלא פליג עלייהו ר"ש אלא על חולין שנשחטו בעזרה ואילו קדשים שהפילו אין קדושה חלה עליהן כיון דסבר בהוייתן קדושים כמו טומטוס ואנדרוגינוס וגם בשר ה' כחלב אמר ר"ש דמותר בהגהה צפ"ק בדכורות (דף י.) אי"כ אמאי הוו בקבורה וי"ל דפליג עלייהו ר"ש ולא ליהוו בקבורה אי"נ בקבורה אי"נ בקדשים שהפילו מודה דבקבורה דקדושין ה' משום דלא הוו בר קיימא הוו חוו להקריבה להכי לא דמו לטומטוס ואנדרוגינוס והכי כריך לפרש שיליה בהמה המקשה (חולין דף עו.) גבי הפילה שלא במקדשים תקצר ומפרש טעמא משום דרובא בר הקדש הוא וקשיא לר"ת אי סבר וולדות קדשים ממעי אמן קדושין אפילו כולן קדושין ואי סבר בהוייתן קדושין אין חלה קדושה על שום דבר דלא חוו להקריבה כדלמך רשב"ג גבי טומטוס ואנדרוגינוס אלא י"ל דנפלים עדיפי כיון דלא הוו בר קיימא הוו חוו להקריבה וכל עלייהו קדושה והיינו [דאמרן] התם רובא בר מקדש * לאפקיין טומטוס ואנדרוגינוס י: הגהה"ה **יוצא שהרי יוצא בשר בבמה.** יוצא דלאכרי עולה ואימורין קאמר אכל יוצא דדם (י) פסלי ר' יהודה וא"ת טעמא נמי לימכחן יוצא דדם וי"ל דהכשר דם חמור ולא ילפינן מצמה אם לא נמצא לו הכשר בפנים ועוד י"ל דבצמה הוי בהכשרו ואע"ג דבאימורין ילפינן שלא בהכשרו מבזהכשרו ע"י ריבוי תורת מיהו צדס המהיר לא ילפינן כדפירשנו לעיל צ"י צ"י אחריו מקומן (דף גה. ד"ה מפני) דדייק דבר הלמד בזבין אב חוזר ומלמד בזבין אב מדילפינן לן דמה מלן דאימורין ולן דאימורין מלן דבשר ואמאי יליף דם שנפסל בשקיעת החמה ה' מאימורין דכשרין דלא מיפסלי אלא בעמוד השחר וכ"ת משום דלן צדס אחר עמוד השחר לא מצי גמר מאימורין מה בכך הא לא מצינו פסול עמוד השחר צדס כלל ועוד כיון שלמדנו דאחר שנפסל לא ירד אין חילוק בין שקיעת החמה לעמוד השחר דאי לא תימא הכי לן צדס שמי לינות ה' מנין הא אין כיוצא צו בה' כבשר אלא ודאי לא גמרינן (י) דם מהכשרו ולהכי חשיב ליה צבין אב מצבין אב דלא מצי למילף אלא מלן דעמוד השחר דאימורין ולהכי נמי לא כייל להו דילמא לן צדס ובאימורין כשר שהרי לן כשר כבשר ולכן נמי אכטריך למימר חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו דלא מצי למימר הואיל וכשר בצמה וכן קבלו פסולין לא מכשר אלא בהנך דחוו לעבודת צבור אכל זר לא אף על גא דכשר בצמה ומיהו אשכחן דילפינן (י) מהכשרו צדס מדם כגון ניתנין למעלה ולמטה לפי שכל אחד כשר בחצירו וגם לא הוהנך כאן לפרש הטעם לפי שהוא פשוט ושלח ה' לשמו דפסח וחסתא שכשר בשאר קרבנות ומיהו קשה דלעיל בפרק חטאת העוף (דף סח:.) גבי זר וסכין מטמאין צבית הבליעה פריך דנילף זר מצמה דמיא מנין יוצא כו' ומאי קושיא הא האי תנא גופיה לא יליף כדפי' דמוקי כחוו לעבודת צבור ולא גמרי ה' נמי דם מצמה ועוד הא דמכשר התם מליקת שמאל משום דאשכחן ליה הכשירא ביוה"כ הא לא ילפינן מבזהכשרו וכן לינה ה' מאצרים ופדרים הא רבי יהודה פסיל ליה הכא וי"ל דלעיל פירשתי דהיא סוגיא כר"ש וכולה מתני' דהתם דמפלגא לענין ה' בלעילה (י) לענין צין פסולו בקדש כר"ש דהכא דברים מעילה מדמי ה' צית הבליעה ואם עלה לא ירד להדדי ור"ה קינף מצמה לר"ש כי היכי דגמר בצרייתא פסול דאימורים (א) לרבי יהודה ומיהו לא לגמרי אחיא כר"ש מדפסלה מליקת שמאל ור"ש מכשר לה לפי גירסת ר"ת דפרק שני (דף כד:.) ה' דגריס והא תנן מלך בשמאל כו' * אי"נ י"ל דלרבי יהודה לא יעמיד המיעוטין בעוף מיהו לעיל (דף פג:.) פסלינן בעוף טפי מצמהה גבי פלוגתא דרבי יוסי הגלילי ור"ע דמה כבשים ראויס כו' ומיהו קשה לרבי יהודה יאל דמה לימכשר דנילף מיוצא דאימורים ואימורים מצמה כמו לן דדם מאימורים ולן דאימורים מבשר אי"נ יאל דאימורים מבשר שלמים דכשרים חוץ לקלעים וממילא שמעת חוץ לירושלים דאין חילוק צין חד פסולא לתרי פסולי כדפירשנו והא דנקט הכא ה' קרא מצמה ניחא לאשכוחי הכשירא ביוצא דאימורין גופייהו אכל גבי לן דגמר מבשר לא הוה מצי לאשכוחי באימורין לן בצמה ה' דכשר דהא תנן צ"י בתרא (לחקן דף קיג.) הומן הנומר והטמא שוין צוה וצוה:

מסורת הש"ס

א (לעיל לה.) 3. (לעיל לה:.) 4. (לעיל לה:.) 5. (לעיל לה:.) 6. (לעיל לה:.) 7. (לעיל לה:.) 8. (לעיל לה:.) 9. (לעיל לה:.) 10. (לעיל לה:.) 11. (לעיל לה:.) 12. (לעיל לה:.) 13. (לעיל לה:.) 14. (לעיל לה:.) 15. (לעיל לה:.) 16. (לעיל לה:.) 17. (לעיל לה:.) 18. (לעיל לה:.) 19. (לעיל לה:.) 20. (לעיל לה:.) 21. (לעיל לה:.) 22. (לעיל לה:.) 23. (לעיל לה:.) 24. (לעיל לה:.) 25. (לעיל לה:.) 26. (לעיל לה:.) 27. (לעיל לה:.) 28. (לעיל לה:.) 29. (לעיל לה:.) 30. (לעיל לה:.) 31. (לעיל לה:.) 32. (לעיל לה:.) 33. (לעיל לה:.) 34. (לעיל לה:.) 35. (לעיל לה:.) 36. (לעיל לה:.) 37. (לעיל לה:.) 38. (לעיל לה:.) 39. (לעיל לה:.) 40. (לעיל לה:.) 41. (לעיל לה:.) 42. (לעיל לה:.) 43. (לעיל לה:.) 44. (לעיל לה:.) 45. (לעיל לה:.) 46. (לעיל לה:.) 47. (לעיל לה:.) 48. (לעיל לה:.) 49. (לעיל לה:.) 50. (לעיל לה:.) 51. (לעיל לה:.) 52. (לעיל לה:.) 53. (לעיל לה:.) 54. (לעיל לה:.) 55. (לעיל לה:.) 56. (לעיל לה:.) 57. (לעיל לה:.) 58. (לעיל לה:.) 59. (לעיל לה:.) 60. (לעיל לה:.) 61. (לעיל לה:.) 62. (לעיל לה:.) 63. (לעיל לה:.) 64. (לעיל לה:.) 65. (לעיל לה:.) 66. (לעיל לה:.) 67. (לעיל לה:.) 68. (לעיל לה:.) 69. (לעיל לה:.) 70. (לעיל לה:.) 71. (לעיל לה:.) 72. (לעיל לה:.) 73. (לעיל לה:.) 74. (לעיל לה:.) 75. (לעיל לה:.) 76. (לעיל לה:.) 77. (לעיל לה:.) 78. (לעיל לה:.) 79. (לעיל לה:.) 80. (לעיל לה:.) 81. (לעיל לה:.) 82. (לעיל לה:.) 83. (לעיל לה:.) 84. (לעיל לה:.) 85. (לעיל לה:.) 86. (לעיל לה:.) 87. (לעיל לה:.) 88. (לעיל לה:.) 89. (לעיל לה:.) 90. (לעיל לה:.) 91. (לעיל לה:.) 92. (לעיל לה:.) 93. (לעיל לה:.) 94. (לעיל לה:.) 95. (לעיל לה:.) 96. (לעיל לה:.) 97. (לעיל לה:.) 98. (לעיל לה:.) 99. (לעיל לה:.) 100. (לעיל לה:.) 101. (לעיל לה:.) 102. (לעיל לה:.) 103. (לעיל לה:.) 104. (לעיל לה:.) 105. (לעיל לה:.) 106. (לעיל לה:.) 107. (לעיל לה:.) 108. (לעיל לה:.) 109. (לעיל לה:.) 110. (לעיל לה:.) 111. (לעיל לה:.) 112. (לעיל לה:.) 113. (לעיל לה:.) 114. (לעיל לה:.) 115. (לעיל לה:.) 116. (לעיל לה:.) 117. (לעיל לה:.) 118. (לעיל לה:.) 119. (לעיל לה:.) 120. (לעיל לה:.) 121. (לעיל לה:.) 122. (לעיל לה:.) 123. (לעיל לה:.) 124. (לעיל לה:.) 125. (לעיל לה:.) 126. (לעיל לה:.) 127. (לעיל לה:.) 128. (לעיל לה:.) 129. (לעיל לה:.) 130. (לעיל לה:.) 131. (לעיל לה:.) 132. (לעיל לה:.) 133. (לעיל לה:.) 134. (לעיל לה:.) 135. (לעיל לה:.) 136. (לעיל לה:.) 137. (לעיל לה:.) 138. (לעיל לה:.) 139. (לעיל לה:.) 140. (לעיל לה:.) 141. (לעיל לה:.) 142. (לעיל לה:.) 143. (לעיל לה:.) 144. (לעיל לה:.) 145. (לעיל לה:.) 146. (לעיל לה:.) 147. (לעיל לה:.) 148. (לעיל לה:.) 149. (לעיל לה:.) 150. (לעיל לה:.) 151. (לעיל לה:.) 152. (לעיל לה:.) 153. (לעיל לה:.) 154. (לעיל לה:.) 155. (לעיל לה:.) 156. (לעיל לה:.) 157. (לעיל לה:.) 158. (לעיל לה:.) 159. (לעיל לה:.) 160. (לעיל לה:.) 161. (לעיל לה:.) 162. (לעיל לה:.) 163. (לעיל לה:.) 164. (לעיל לה:.) 165. (לעיל לה:.) 166. (לעיל לה:.) 167. (לעיל לה:.) 168. (לעיל לה:.) 169. (לעיל לה:.) 170. (לעיל לה:.) 171. (לעיל לה:.) 172. (לעיל לה:.) 173. (לעיל לה:.) 174. (לעיל לה:.) 175. (לעיל לה:.) 176. (לעיל לה:.) 177. (לעיל לה:.) 178. (לעיל לה:.) 179. (לעיל לה:.) 180. (לעיל לה:.) 181. (לעיל לה:.) 182. (לעיל לה:.) 183. (לעיל לה:.) 184. (לעיל לה:.) 185. (לעיל לה:.) 186. (לעיל לה:.) 187. (לעיל לה:.) 188. (לעיל לה:.) 189. (לעיל לה:.) 190. (לעיל לה:.) 191. (לעיל לה:.) 192. (לעיל לה:.) 193. (לעיל לה:.) 194. (לעיל לה:.) 195. (לעיל לה:.) 196. (לעיל לה:.) 197. (לעיל לה:.) 198. (לעיל לה:.) 199. (לעיל לה:.) 200. (לעיל לה:.) 201. (לעיל לה:.) 202. (לעיל לה:.) 203. (לעיל לה:.) 204. (לעיל לה:.) 205. (לעיל לה:.) 206. (לעיל לה:.) 207. (לעיל לה:.) 208. (לעיל לה:.) 209. (לעיל לה:.) 210. (לעיל לה:.) 211. (לעיל לה:.) 212. (לעיל לה:.) 213. (לעיל לה:.) 214. (לעיל לה:.) 215. (לעיל לה:.) 216. (לעיל לה:.) 217. (לעיל לה:.) 218. (לעיל לה:.) 219. (לעיל לה:.) 220. (לעיל לה:.) 221. (לעיל לה:.) 222. (לעיל לה:.) 223. (לעיל לה:.) 224. (לעיל לה:.) 225. (לעיל לה:.) 226. (לעיל לה:.) 227. (לעיל לה:.) 228. (לעיל לה:.) 229. (לעיל לה:.) 230. (לעיל לה:.) 231. (לעיל לה:.) 232. (לעיל לה:.) 233. (לעיל לה:.) 234. (לעיל לה:.) 235. (לעיל לה:.) 236. (לעיל לה:.) 237. (לעיל לה:.) 238. (לעיל לה:.) 239. (לעיל לה:.) 240. (לעיל לה:.) 241. (לעיל לה:.) 242. (לעיל לה:.) 243. (לעיל לה:.) 244. (לעיל לה:.) 245. (לעיל לה:.) 246. (לעיל לה:.) 247. (לעיל לה:.) 248. (לעיל לה:.) 249. (לעיל לה:.) 250. (לעיל לה:.) 251. (לעיל לה:.) 252. (לעיל לה:.) 253. (לעיל לה:.) 254. (לעיל לה:.) 255. (לעיל לה:.) 256. (לעיל לה:.) 257. (לעיל לה:.) 258. (לעיל לה:.) 259. (לעיל לה:.) 260. (לעיל לה:.) 261. (לעיל לה:.) 262. (לעיל לה:.) 263. (לעיל לה:.) 264. (לעיל לה:.) 265. (לעיל לה:.) 266. (לעיל לה:.) 267. (לעיל לה:.) 268. (לעיל לה:.) 269. (לעיל לה:.) 270. (לעיל לה:.) 271. (לעיל לה:.) 272. (לעיל לה:.) 273. (לעיל לה:.) 274. (לעיל לה:.) 275. (לעיל לה:.) 276. (לעיל לה:.) 277. (לעיל לה:.) 278. (לעיל לה:.) 279. (לעיל לה:.) 280. (לעיל לה:.) 281. (לעיל לה:.) 282. (לעיל לה:.) 283. (לעיל לה:.) 284. (לעיל לה:.) 285. (לעיל לה:.) 286. (לעיל לה:.) 287. (לעיל לה:.) 288. (לעיל לה:.) 289. (לעיל לה:.) 290. (לעיל לה:.) 291. (לעיל לה:.) 292. (לעיל לה:.) 293. (לעיל לה:.) 294. (לעיל לה:.) 295. (לעיל לה:.) 296. (לעיל לה:.) 297. (לעיל לה:.) 298. (לעיל לה:.) 299. (לעיל לה:.) 300. (לעיל לה:.) 301. (לעיל לה:.) 302. (לעיל לה:.) 303. (לעיל לה:.) 304. (לעיל לה:.) 305. (לעיל לה:.) 306. (לעיל לה:.) 307. (לעיל לה:.) 308. (לעיל לה:.) 309. (לעיל לה:.) 310. (לעיל לה:.) 311. (לעיל לה:.) 312. (לעיל לה:.) 313. (לעיל

מסורת הש"ס

(א) לקמן קרא, **(ב)** שנת כ: גישון מח, **(ג)** לעיל פנ: [ומעלה ז: (ד) ע' כרטוטו וע' ז"ק, (ה) ת"כ ויקרא נרבה פ"ה ה"ו ופ"ז ה"ג, (ו) לקמן קד, (ז) וע' מולין י, ד"ה ממסמם ליה בפרתא וע"ש גרש"ן, (ח) מעילה ז, (ט) תוספתא וזבחים ריש פ"ט, (י) תוספ' שם ה"ד, (י"ב) ע' ז"ק.

מוסף רש"י

השוחט עוף בפנים. פסול שזח איתו ראוי בפנים לשיקר פטור על העלאתו בחוץ, ואם חתמר והלא כל העוף בחוץ נפסלין ביטלמא, וכן השוחט בחוץ פסול הוא וחייבין על גובה העלאתו, האם רחמנא דריש אבל לענין שאר פסולין מתקבל בפנים בעיקר (דקטן קרא): שוחטין לפני זריקת דמין. לא הוכרחו לנמנח, שזריקת דמין שלטון ופסולתן לחלק גובה לענין מעילה, מה שאין כן בקדשי קדשים שכן מתחילתן לגבה אבל לאחר זריקת דמים יש מעילה באמוריים, נפקאין לן כהן מדמיה וכל חלג לה' לזכות אמורי קדשים קלים באמוריים, כדמיה חנוכי' קדשי ה' המיוחדים לשם, יאלו קדשים קלים אבל לאחר זריקת דמים יש מעילה באמוריים, נפקאין לן מדמיה וכל חלג לה' לזכות אמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים ומה שאין כן בקדשי קדשים קלים נמי קאי: ומה. נשפך דמה דהוי עליית בשר לפני זריקה דהא אין כאן זריקה וגריעא משאר עולין לפני זריקה דהתם אס באל לזרוק יש לו מה לזרוק והכא אס באל לזרוק אין לו מה לזרוק ואפ"ה לא תרד וכ"ש היכא **ז**: דלא נשפך: **הרגמא אקדשי קדשים**. פירוש **ה**: המשנה הזאת בקדשי קדשים שקדושת הגוף עליהן לפני זריקה **ה**: והרי פסח. שמיני בה דקמתי סיפא **ז**: והפסח והחטאת כו' וקס"ד דאפסולי דקמתי ברישא נמי קאי כגון אס נשפך דמו או יאל: **הרגמא אשלא נשמו**. פסח לא תנא ליה אלא אפסולא דשלא לשמו כדקמתי בה ששחטן שלא לשמן **ז**: הכי גרסינן פטן וכוטן שעלו חיוין לגבי מזבח ירדו הא שחוטין לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים לא שגא קדשים קלים לא הא שחוטין מהון ירדו מהון לא ירדו והא כולן קתני **ה**: כולם אחיין פשיטא לעולם אחיין ובדוקין שבעין **ו**: ואליבא דר"ע דאמור אם עלו לא ירדו במאי אוקימתא בפסולין אימא סיפא ובין **ו**: עולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה ואי פסולה בת הפשט ונתוח היא ונתח אותה אמר רחמנא **ו**: אותה בשרה ולא פסולה אתאן לכשרה ומאי קמישמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח **ו**: ולמאן דאמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איבא למימר הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה ורבי אלעזר ברבי שמעון היא **ו**: דאמר כיון שגורק הדם והורצה בשר שעה אחת יפשיטנה ועורה לכהנים ואלא **ה**: דקתני ביצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחין **ז**: למה לי חיבי נעביד גקריבינהו **ו**: בפרתייהו **2** הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אגן הכי קאמרין מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

המזבח מקדש

לא סהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסה בחוץ. דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו). **דחייב על שחיטתה ועל עלייתה: השוחט עוף קדשים בפנים והעלהו בחוץ פטור**. על העלייתה **ו**: דאינו מתקבל בפנים אלא מלוק: **שחטו בחוץ והעלהו בחוץ חייב**. על שמיהן דהשוחט עוף קדשים

בחוץ חייב דליתרבי מאלו אשר ישחט בפי' השוחט (שם דף קו). וכי העלהו בחוץ חייב דמרבין בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין **א**: דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי**. השוחטו בפנים והעלהו בחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': מיקטל **קטליה**. לא **ב**: שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים שחיטה פסולה היא קרייה: **שנשפך דמה**. לא תרד בהשר אס עלה. וקא ס"ד קדשי קדשים קלים נמי קאי: **ומה**. נשפך דמה דהוי עליית בשר לפני זריקה דהא אין כאן זריקה וגריעא משאר עולין לפני זריקה דהתם אס באל לזרוק יש לו מה לזרוק והכא אס באל לזרוק אין לו מה לזרוק ואפ"ה לא תרד וכ"ש היכא **ז**: דלא נשפך: **הרגמא אקדשי קדשים**. פירוש **ה**: המשנה הזאת בקדשי קדשים שקדושת הגוף עליהן לפני זריקה **ה**: והרי פסח. שמיני בה דקמתי סיפא **ז**: והפסח והחטאת כו' וקס"ד דאפסולי דקמתי ברישא נמי קאי כגון אס נשפך דמו או יאל: **הרגמא אשלא נשמו**. פסח לא תנא ליה אלא אפסולא דשלא לשמו כדקמתי בה ששחטן שלא לשמן **ז**: הכי גרסינן פטן וכוטן שעלו חיוין לגבי מזבח ירדו הא שחוטין לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים לא שגא קדשים קלים לא הא שחוטין מהון ירדו מהון לא ירדו והא כולן קתני **ה**: כולם אחיין פשיטא לעולם אחיין ובדוקין שבעין **ו**: ואליבא דר"ע דאמור אם עלו לא ירדו במאי אוקימתא בפסולין אימא סיפא ובין **ו**: עולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה ואי פסולה בת הפשט ונתוח היא ונתח אותה אמר רחמנא **ו**: אותה בשרה ולא פסולה אתאן לכשרה ומאי קמישמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח **ו**: ולמאן דאמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איבא למימר הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה ורבי אלעזר ברבי שמעון היא **ו**: דאמר כיון שגורק הדם והורצה בשר שעה אחת יפשיטנה ועורה לכהנים ואלא **ה**: דקתני ביצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחין **ז**: למה לי חיבי נעביד גקריבינהו **ו**: בפרתייהו **2** הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אגן הכי קאמרין מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

קאמר לא שגא קדשי קדשים ולא שגא קדשים קלים וקאמר הא שחוטין לא ירדו ובלאחר זריקת דמים לא אינטריך לאשמועינן דאמאי ירדו: ומשני **לא תימא הא שחוטין כוולן לא ירדו אלא אימא הא שחוטין יש מהן ירדו ויש מהן לא ירדו**. קדשי קדשים לא ירדו קדשים קלים ירדו: **והא כוולן קסני**. מאי לאו דאוקיא דהא שחוטין לא ירדו נמי קאי: **כוולן משום חיוין**. נקט לה למימר דירדו דאין מזבח מקדש חיוין: **פשיטא**. דירדו **בא**: דהא חזרין ועולין לאחר שחיטה הואיל ובכשרין קיימי **בא**: **לעולם אחיין**. נקט כולן ולאשמועינן דירדו ובדוקין שבעין אינטריך לאשמועינן שפסולין מחיים וכי מחמינן להו תו לא מסקי **בא**: דקי"ל (לעיל דף פד). בפסולין כסם שאס עלו לא ירדו כך אס ירדו לא יעלו ואפי' הכי ירדו דאין מזבח מקדש חיים: **ואליבא דר"ע**. נקט לה דאמר במתניתין בעלי מומין אס עלו לא ירדו ומוקמינן לה לקמן [ע"כ] בדוקין שבעין ואשמועינן מתניתין עלו חיים ירדו הא שחוטין לא ירדו: **וגתא אוסה**. אמרינן **בא**: במורת כהנים כשרה ולא פסולה שאס נפסלה קודם הפשט שורפה בעזרה **בא**: והא נמי בראש המזבח נהי דלא תרד דקדשה מזבח מיהו לא בעי הפשט ונתוח: **סיפא דמסני' אסאן לגשרים בא**, והכי קאמר וכן עולה חיה כשרה שעלתה כו'. ומאי קא משמע לן פשיטא דתרד דהא הדרא סלקא: ומשני הא קמ"ל דהיכא דשחטה בראש המזבח לא צריך לאחותה ואסוקה ואע"ג דהדר סלקא אלא מפשיטה בראש המזבח: **דיש הפשט**. בכשרות: **אין הפשט**. הואיל והדר מני לאסוקה לאלו אורח ארעא להפשיט שם: **הכא במאי עסקינן**. לעולם כשעלתה כשרה **בא** חיה ומששחטה בראש המזבח חזק דמה נפסלה הלכך יפשיט וינתח במקומיה דאי מחית לה תו לא סלקא. ודקשיא לך פסולה לאו בת הפשט היא: כגון דהיחא לו **שעת פגושר**. להפשט. קודם פסולה בת הפשט ונתוח היא ואפילו היא למטה והבשר פסול ונשרף וכרבי אלעזר ברי"ש דאמר לקמן בפרק טבול יוס (דף קד). כיון שזרק הדם והורצה בשר שעה אחת להקטיר ונפסלה יפשיטנה ועורה לכהנים ואין עורה נשרף עמה הילכך השתא נמי כי איתא בראש המזבח ונקטרת **בא**: בעיא הפשט ונתוח: **עורה לכהנים גרסינן**. כדכתיב (ויקרא ו) עור העולה אשר הקריב לכהן: **אלא הא דקסני כיצד הוא עושה כו'**. בצרייתא דזבחים **ו** גרסינן ליה גבי עולה שעלתה חיה למזבח ושחטה וקאמר יפשיט וינתח במקומה וקמתי סיפא מוריד את הקרביים למטה ומדיחין ואי בפסולה מני מחית לה תו לא סלקא: ומשני **אלא היכי ליעביד ניקריבינהו לקרביים בצרתייהו**. בפרס שלהן במתיה: **אגן הכי קאמרין מדיחן למה לי**. הואיל ולא הדרי סלקי: ומשני דאי מסרמי כהן אחרינא דלא ידע. שנפסלה ניקסינהו ואין

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

פה.

תורה אור

לא תהא פחותה משוחט בחוין ומעלה בחוין. תימה אמאי אימנזב הכא לימא אנה דאמרי כרבי שמעון דפי' השוחט והמעלה (לקמן קיא). דאמר זעירי שחיטת לילה איכא בינייהו דלרבי שמעון חייב וי"ל **ס** דהכא קאמר אפי' לרבי יהודה דאי לרבי שמעון דוקא למה לי טעמא דלא תהא

פחותה מיפוק לי משום **בא**: דלרמי להמתקבל בפנים ואי"מ הא דתניא לקמן בפ' השוחט והמעלה (דף קט). מניין לרבות פסולין כגון הלן והיואל כו' ת"ל לא יציאנו לעשות כל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ ל"ל קרא מיפוק לי דלא תהוי פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ וכ"ת דההיא כרבי שמעון דלית ליה האי טעמא א"כ לימני שחיטת לילה ונשפך דמה ויאל דמה חוץ לקלעים וי"ל דכלן ויואל וטמא לא שייך לא תהא פחותה משוחט בחוץ. **מקבל כפליה**. משום דלא מליני שחיטה בעוף בפנים הלכך ה"ל כהמיז ראשו ולא דמי לשחיטת לילה **פ**: **ומאי קמ"פ** דיש הפשט ונתוח בראש המזבח הניחא **מ"מ ב'**. תימה דהך קושא יכול להקשות בלאו הכי דהכי דמי אי בפסולים ונתח אותו אמר רחמנא ואי בכשרין הניחא כו' ומפרס ה"ר חייס דאס עלתה בראש המזבח לכ"ע יש הפשט ונתוח וכשהיא למטה פליגי מהו להעלותה ולהפשיטה והכי פירושא בשלמא אי מיירי רישא בכשרין ומיהוי סייעתא לעולא ותנא **א**: סיפא לגלויי רישא דבכשרים אף על גב דסיפא לא אשמועינן מידי דלכ"ע יש הפשט ונתוח בראש המזבח ולא **בא**: תניא אלא לגלויי ארישא אלא אי אמרת רישא בפסולין סיפא במאי אי בפסולין ונתח אותה אמר רחמנא ואי בכשרין מאי קא משמע לן אי קא משמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח כלומר אפילו הורידה ועלנה להפשיטה הניחא למאן דאמר כו':

ואלא **ה**: דקתני ביצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחין **ז**: למה לי חיבי נעביד גקריבינהו **ו**: בפרתייהו **2** הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אגן הכי קאמרין מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

ומשני **לא תימא הא שחוטין כוולן לא ירדו אלא אימא הא שחוטין יש מהן ירדו ויש מהן לא ירדו**. קדשי קדשים לא ירדו קדשים קלים ירדו: **והא כוולן קסני**. מאי לאו דאוקיא דהא שחוטין לא ירדו נמי קאי: **כוולן משום חיוין**. נקט לה למימר דירדו דאין מזבח מקדש חיוין: **פשיטא**. דירדו **בא**: דהא חזרין ועולין לאחר שחיטה הואיל ובכשרין קיימי **בא**: **לעולם אחיין**. נקט כולן ולאשמועינן דירדו ובדוקין שבעין אינטריך לאשמועינן שפסולין מחיים וכי מחמינן להו תו לא מסקי **בא**: דקי"ל (לעיל דף פד). בפסולין כסם שאס עלו לא ירדו כך אס ירדו לא יעלו ואפי' הכי ירדו דאין מזבח מקדש חיים: **ואליבא דר"ע**. נקט לה דאמר במתניתין בעלי מומין אס עלו לא ירדו ומוקמינן לה לקמן [ע"כ] בדוקין שבעין ואשמועינן מתניתין עלו חיים ירדו הא שחוטין לא ירדו: **וגתא אוסה**. אמרינן **בא**: במורת כהנים כשרה ולא פסולה שאס נפסלה קודם הפשט שורפה בעזרה **בא**: והא נמי בראש המזבח נהי דלא תרד דקדשה מזבח מיהו לא בעי הפשט ונתוח: **סיפא דמסני' אסאן לגשרים בא**, והכי קאמר וכן עולה חיה כשרה שעלתה כו'. ומאי קא משמע לן פשיטא דתרד דהא הדרא סלקא: ומשני הא קמ"ל דהיכא דשחטה בראש המזבח לא צריך לאחותה ואסוקה ואע"ג דהדר סלקא אלא מפשיטה בראש המזבח: **דיש הפשט**. בכשרות: **אין הפשט**. הואיל והדר מני לאסוקה לאלו אורח ארעא להפשיט שם: **הכא במאי עסקינן**. לעולם כשעלתה כשרה **בא** חיה ומששחטה בראש המזבח חזק דמה נפסלה הלכך יפשיט וינתח במקומיה דאי מחית לה תו לא סלקא. ודקשיא לך פסולה לאו בת הפשט היא: כגון דהיחא לו **שעת פגושר**. להפשט. קודם פסולה בת הפשט ונתוח היא ואפילו היא למטה והבשר פסול ונשרף וכרבי אלעזר ברי"ש דאמר לקמן בפרק טבול יוס (דף קד). כיון שזרק הדם והורצה בשר שעה אחת להקטיר ונפסלה יפשיטנה ועורה לכהנים ואין עורה נשרף עמה הילכך השתא נמי כי איתא בראש המזבח ונקטרת **בא**: בעיא הפשט ונתוח: **עורה לכהנים גרסינן**. כדכתיב (ויקרא ו) עור העולה אשר הקריב לכהן: **אלא הא דקסני כיצד הוא עושה כו'**. בצרייתא דזבחים **ו** גרסינן ליה גבי עולה שעלתה חיה למזבח ושחטה וקאמר יפשיט וינתח במקומה וקמתי סיפא מוריד את הקרביים למטה ומדיחין ואי בפסולה מני מחית לה תו לא סלקא: ומשני **אלא היכי ליעביד ניקריבינהו לקרביים בצרתייהו**. בפרס שלהן במתיה: **אגן הכי קאמרין מדיחן למה לי**. הואיל ולא הדרי סלקי: ומשני דאי מסרמי כהן אחרינא דלא ידע. שנפסלה ניקסינהו ואין

- ↑ והפשט את העלה ונתח אותה לתחתיה: ויקרא א, ו
- ↑ וכי תגישו עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע והקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יקוה
- ↑ מלאכי א, ח

שינויי נוסחאות
א) ראמאי נימא כליל (ש"ם. ובי"ה ברושי'): ב) כליל דהרי (ש"ם): ג) כליל אשלא (ש"ם): ד) לראש המזבח (כ"צ. וכ"ה בחשונה): ה) קתני כי קתני כולם אחיין. אחיין פשיטא אלא לעולם (ע"פ ברושי'): ו) עי' רש"י ודק"ס: ז) מינת וכן לתא ככ"ל ונמשנה: ח) המזבח הניחא למי"ד יש הפשט ונתוח בראש המזבח אלא למי"ד אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איבא למימרי המזבח רב פפא ורב שמי בר אשי חד אמר יש הפשט ונתוח בראש המזבח וחד אמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח במאי קמפלגי מר סבר לשלחן דמי ומר סבר לבית המטבחים דמי הניחא למי"ד יש הפשט ונתוח בראש המזבח אלא למאן (ע"פ כ"י"ט ש"ם וכ"ה בחוש'): ח) כליל אי הכי היינו דקתני עלה כיצד הוא עושה (כ"כ'): ט) ומדיחן ואי בפסול מני נתח תו לא נהג. ס"ד: י) דעתיה דרמי (ע"פ ש"ם): י"ב) דלא שייכא בחולין ולא בקדשים והי"ל דהני את ראשו אבל שחיטת לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרייה כליל (ע"פ ש"ם ור"ם): י"ג) כליל הכא (ש"ם): יד) כליל פורש (כ"ה'): טו) כליל בתוספתא (ג"ה'): ועי' רש"י: טז) כע"מ נוסף דהויא ביה זריקת והובריז אימוריין למזבח, ואע"ג דזריקה פסולה הו"ל, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהג. ס"ד: יז) דעתיה דרמי כולן (שסכ"י): יח) ככתמי דאבשריה. ולכלי' (וי"ל כיון דליכא למימר דהך סולן קאי בין אפסולין בין אפסולין ופי' דקאי אכל הקדשים (באה"מ): יט) שייך למיתני בהו (במח"י): כ) כליל אבל (ש"ם): כ"א) סאל דמחיים ירדו דאין מזבח מקדש מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש בירידתן הואיל ויכול להעלותן בסוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או חד מהנך דאין פסולין בקדוש וא"כ פשיטא דירדו (ש"ם): כב) קיימינן (כ"ה'): כג) כליל סלקי (שסכ"י): כד) ואמרין דבראש כליל (ש"ם): כז) לכשרה (ש"ם): כח) לכשרה ומששחטה כליל (ש"ם): כט) כליל ונפסלה (כ"י'): ל) משום דלא ירדו וראוי כולן (ש"ם): ל) כע"מ נוסף שהפסול מחמת דבר אחר הוא והוא למחר לישחט. אבל ליכא לפשר דשחיטת לילה כשרה בחולין [ידהאן שחיטת עוף נמי בשרה בחולין. [כצ"ש מתניתא אבל ליכא הוא כסגנון אחר חו"ל ולפי' רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. (יבי"ט): לא) כליל ונא גלי ואי' (באה"מ): לב) כליל לא גלי ואי' (באה"מ):